

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 35 Πέμπτη 26η Σεπτεμβρίου 2024</p> <p>Ἐγκαίνια Ναοῦ Αναστάσεως, Κορνηλίου μ/ρος (13η Σεπτεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Μάρκου κεφ. η' 34-38, κεφ. θ' 1

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Μετάφραση

Ὁ Ἰησοῦς κάλεσε τότε τὸν κόσμον μαζί με τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς εἶπε: «Ὅποιος θέλει νὰ με ἀκολουθήσει, ἅς ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, ἅς σηκώσει τὸ σταυρό του κι ἅς με ἀκολουθεῖ. Γιατί ὅποιος θέλει νὰ σώσει τὴ ζωὴ του θὰ τὴ χάσει· ὅποιος ὅμως χάσει τὴ ζωὴ του ἐξ' αἰτίας μου καὶ ἐξ' αἰτίας τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτὸς θὰ τὴ σώσει. Τί θὰ ὠφεληθεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἂν κερδίσει ὁλόκληρο τὸν κόσμον ἀλλὰ χάσει τὴ ζωὴ του; Τί μπορεῖ νὰ δώσει ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα γιὰ τὴ ζωὴ του; Ὅποιος, ζῶντας μέσα σ' αὐτὴ τὴ γενιὰ τὴν ἄπιστη κι ἀμαρτωλὴ, ντραπεῖ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴ διδασκαλία μου, θὰ ντραπεῖ γι' αὐτὸν καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου, ὅταν ἔρθει με ὅλη τὴ λαμπρότητα τοῦ Πατέρα Του, μαζί με τοὺς ἁγίους ἁγγέλους». Τοὺς ἔλεγε ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς: «Σας βεβαιώνω πὼς ὑπάρχουν μερικοὶ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲ θὰ γευτοῦν τὸ θάνατο, πρὶν δοῦν νὰ ἔρχεται δυναμικὰ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ Παύλου Β' 16-20

Εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Εγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση

Ξέρουμε όμως πώς ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αυτό γίνεται μόνο με την πίστη στον Ίησοῦ Χριστό. Γι' αυτό και εμείς πιστέψαμε στον Ίησοῦ Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στο Χριστό και όχι με την τήρηση του νόμου, γιατί με τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲ θὰ σωθεῖ κανένας ἄνθρωπος. Ἄν ὅμως, ζητῶντας νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸ Χριστό, βρεθήκαμε νὰ εἴμαστε κι εμεῖς ἁμαρτωλοὶ ὅπως οἱ ἔθνη, σημαίνει τάχα πὼς ὁ Χριστὸς ὀδηγεῖ στὴν ἁμαρτία; Ὁχι βέβαια! Γιατί, ἂν ὅ,τι γκρέμισα τὸ ξαναχτίζω, εἶναι σὰν νὰ ὁμολογῶ πὼς ἔκανα λάθος ὅταν τὸ γκρέμιζα. Κι ἀληθινά, με κριτήριον τὸ νόμο, ἔχω πεθάνει γιὰ τὴ θρησκεία τοῦ νόμου, γιὰ νὰ βρῶ τὴ ζωὴ κοντὰ στὸ Θεό. Ἐχω πεθάνει στὸ σταυρὸ μαζί με τὸ Χριστό. Τώρα πιά δὲ ζῶ ἐγώ, ἀλλὰ ζεῖ στὸ πρόσωπό μου ὁ Χριστός. Καὶ ἡ τωρινὴ σωματικὴ μου ζωὴ εἶναι ζωὴ βασισμένη στὴν πίστη μου στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, πὺ με ἀγάπησε καὶ πέθανε ἐκούσια γιὰ χάρι μου.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἀπὸ τὸ ὄγδοον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου καὶ περιγράφει κάποια λόγια τοῦ Κυρίου μας πρὸς τοὺς μαθητὰς Του.

Εἶπε ὁ Κύριος: «Ὅποιος θέλει νὰ με ἀκολουθήσει, νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του καὶ ἄς με ἀκολουθήσει. Ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, αὐτὸς θὰ τὴν χάσῃ. Ὅποιος δὲ χάσῃ τὴν ζωὴν του γιὰ χάρι δική μου καὶ τοῦ εὐαγγελίου, αὐτὸς θὰ τὴν σώσῃ. Γιατί τί θὰ ὠφελήσῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ ζημιωθεῖ τὴν ψυχὴν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν ψυχὴν του; Διότι, ὅποιος ντρέπεται γιὰ ἐμένα καὶ γιὰ τοὺς

λόγους μου σὲ αὐτὴ τὴ γενεὰ τὴ μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτωλὴ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ αἰσθανθεῖ ντροπὴ, ὅταν ἔλθει μὲ ὅλη τὴ δόξα τοῦ Πατέρα του, μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καὶ τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ στέκονται ἐδῶ ποὺ δὲν θὰ γευθοῦν θάνατο, ἕως ὅτου δοῦν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἔρχεται μὲ δύναμη».

Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ποὺ μᾶς διηγεῖται τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἔρχονται σὰν συνέχεια μιᾶς μεγάλης ἀποκάλυψης πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Ὁ Κύριος ἔχει, ἀμέσως πρὶν, ἀναγγεῖλει στοὺς μαθητὲς του τὴν ἐπικείμενη σταυρική του θυσία ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασή του. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀπὸ τὴν ἀγάπη του γι' Αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἀκόμα πιστεύει ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ εἶναι ἕνας ἐπίγειος βασιλέας, προσπαθεῖ νὰ Τοῦ ἀλλάξει γνώμη. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοῦ λέει: «Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, διότι δὲν φρονεῖς ἐκεῖνα ποὺ ἀρέσουν στὸ Θεό, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ἀρέσουν στοὺς ἀνθρώπους».

Δὲν ἔχει καταλάβει ἀκόμα ὁ ἀπόστολος ὅτι ἡ ζωὴ του, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ὑπολοίπων Χριστιανῶν, θὰ εἶναι μιὰ ζωὴ αὐταπάρνησης, μιὰ ζωὴ γεμάτη θυσίες, τῆς ὁποίας ἡ ἀμοιβὴ ὅμως θὰ εἶναι ἀνεκτίμητη. Δὲν ἔχει καταλάβει ἀκόμα ὅτι ὁ Κύριος θὰ γίνεῖ τὸ ζωντανὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους μας. Δὲν ἔχει καταλάβει ἀκόμα ὅτι θὰ εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ θὰ ἀπαρνηθεῖ τὸ ἀνθρώπινο θέλημά του καὶ θὰ ἀκολουθήσει τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα του. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέει τὰ λόγια τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου, ὄχι μόνο γιὰ νὰ τὰ ἀκούσουν οἱ μαθητὲς, ἀλλὰ κι ἐμεῖς σήμερα.

«Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει, νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, νὰ σηκώσει τὸν σταυρὸ του καὶ ἄς μὲ ἀκολουθήσει». Ὁ Κύριος μᾶς ζητάει νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας, νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸ ἐγὼ μας, τὸ θέλημά μας καὶ νὰ ἀφοσιωθοῦμε σὲ Αὐτόν. Μᾶς ζητάει νὰ σηκώσουμε τὸν σταυρὸ ποὺ θὰ μᾶς δώσει ἀγόγγυστα, ὅπως σήκωσε κι Αὐτὸς τὸν δικό του στὸν Γολγοθᾶ. Καὶ πῶς θὰ γίνεῖ αὐτό; Αὐτὸ θὰ γίνεῖ ἂν ἐμπιστευτοῦμε τὸν Θεὸ κι ἂν ἔχουμε πάντα στὸ μυαλό μας ὅτι ὅσο δύσκολο κι ἂν μᾶς φαίνεται αὐτὸ ποὺ περνᾶμε, ὁ Θεὸς ξέρει καλύτερα τὸ συμφέρον μας. Ἕνα τρανταχτὸ παράδειγμα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι αὐτὸ τῆς θυσίας τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Κύριος, γιὰ νὰ

δοκιμάσει τὴν πίστη τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ ζήτησε νὰ θυσιάσει σὲ Αὐτόν, τὸν υἱό του, τὸν Ἰσαάκ, αὐτὸν ποὺ μὲ θαυματουργικὸ τρόπο ἀπέκτησε μὲ τὴ γυναῖκα του τὴ Σάρα σὲ μεγάλη ἡλικία. Δικαιολογημένα θὰ μπορούσε ὁ Ἀβραάμ νὰ φέρει ἀντιρρήσεις. Δὲν τὸ κάνει ὅμως. Ἐμπιστεύεται τὸν Θεὸ καὶ Αὐτὸς, τελικά, ὄχι μόνο δὲν ἐπιτρέπει τὴ θυσία τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ κάνει ἀπὸ αὐτὸ τὸ παιδί νὰ γεννηθεῖ μιὰ ὀλόκληρη φυλὴ ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν ὁποία μάλιστα θὰ γεννηθεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἐμᾶς ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς ζητάει νὰ θυσιάσουμε τὰ παιδιά μας, μᾶς ζητάει νὰ θυσιάσουμε τὸ ἐγὼ μας. Μᾶς ζητάει νὰ χάσουμε τὴ «ζωή» μας γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωή. Ἡ «ζωή» αὐτὴ ποὺ λέει ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἐπίγεια ζωή, τὰ πάθη μας, οἱ ὑλικὲς καὶ οἱ σαρκικὲς προσκολλήσεις. Αὐτὴ τὴ «ζωή» θέλει νὰ χάσουμε. Αὐτὴ τὴ «ζωή» ποὺ δὲν εἶναι ζωή, ἀλλὰ θάνατος καὶ μᾶς κρατάει κολλημένους στὴ γῆ, ἀνίκανους νὰ σηκωθοῦμε καὶ νὰ συναντήσουμε τὸν Δημιουργὸ καὶ Πατέρα μας.

Ὁ στόχος μας σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ εἶναι νὰ κερδίσουμε τὴν ἐπόμενη καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾶμε αὐτό. «Τί θὰ ὠφελήσει τὸν ἄνθρωπο νὰ κερδίσει ὅλο τὸν κόσμον καὶ νὰ ζημιωθεῖ τὴν ψυχὴ του;». Αὐτό μας ρωτᾷ στὴ συνέχεια ὁ Κύριος καὶ πραγματικὰ δὲν ὑπάρχει ἀπάντηση. Ὅ,τι καὶ νὰ κερδίσουμε σὲ αὐτὸ τὸν κόσμον, χρήματα, δόξα, φήμη, ὅλα θὰ μείνουν ἐδῶ. Ἔχουμε συνηθίσει τὴ σημερινὴ ἐποχὴ νὰ δίνουμε τόσο πολὺ σημασία σὲ ὅλα αὐτὰ καὶ ξεχνᾶμε ὅτι μέχρι νὰ ἀνοιγοκλείσουμε τὰ μάτια μας, θὰ φύγουμε ἀπὸ ἐδῶ. Τὸ μόνο αἰώνιο εἶναι ἡ ψυχὴ μας καὶ, ἂν δὲν τὴν φροντίσουμε, θὰ περάσουμε τὴν αἰωνιότητα μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό μας.

Ἄς ξεκινήσουμε σιγά-σιγά, λοιπόν, νὰ νοιαζόμαστε γιὰ τὴν ψυχὴ μας. Ἄς ξεκινήσουμε νὰ σκεφτόμαστε τὸ μετὰ καὶ ὄχι τὸ τώρα. Ἄς σηκώσουμε τὸν σταυρό μας κι ἂς ἀκολουθήσουμε τὸν Κύριο. Αὐτὸς, μὲ τὴν ἄπειρη ἀγάπη καὶ σοφία του, ξέρει καλύτερα τὸ συμφέρον μας. Ἄς σταματήσουμε, λοιπόν, νὰ τὸν ἀρνόμαστε καὶ νὰ τοῦ γυρνᾶμε τὴν πλάτη. Ἐτσι καὶ μόνο ἔτσι θὰ ἔχουμε τὴν ἐλπίδα νὰ μὴν μᾶς ἀρνηθεῖ κι Αὐτός, ὅταν θὰ ξαναέρθει νὰ κρίνει τὸν κόσμον. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινήσεις Αγίων

Τό κακό κάνει τόν άνθρωπο θρασύ

Έκεῖνος πού ἀπογοητεύθηκε ἀπό τόν ἑαυτό του, γίνεται θρασύς γιατί, ὅπως ἔχει λεχθεῖ, «ὁ ἀσεβής ὅταν πάρει κατήφορο καί φθάσει σέ βάθος κακῶν, περιφρονεῖ τούς πάντες». Ὁ ἀδιάντροπος ὅμως εἶναι ἐπόμενο νά γίνεται καί ἀδίστακτος ὁ δέ ἀδίστακτος εἶναι καί θρασύς. Τίποτε δέν εἶναι θρασύτερο, τίποτε δέν εἶναι τολμηρότερο ἀπό τήν κακία. Τέτοια εἶναι ἡ κακία κάνει τόν ἄνθρωπο θρασύ καί ἀδίστακτο.

Τό κακό δέν ὀδηγεῖ ποτέ στό καλό

Κανένα ἀπό τά κακά δέ θά μπορούσε ποτέ νά γίνει αἷτιο καλῶν.

Ὁ κακός δέν πείθεται μέ κανένα ἐπιχείρημα

Τον ἄνθρωπο που ἔχει ζυμωθεῖ με το κακό, τίποτε δεν τον πείθει.

Το κακό εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τῆς ἀνθρώπινης φύσεως

Τίποτε δέν εἶναι τόσο ἐχθρικό πρὸς τήν ἀνθρώπινη φύση, ὅσο ἡ κακία.

Ἄν τό μικρό κακό εἶναι ἐπικίνδυνο, πολύ περισσότερο τό μεγάλο

Ἄν φοβᾶσαι τό μικρότερο κακό, πολύ περισσότερο φρίξε γιά τό μεγαλύτερο.

Ὁ κακός εἶναι ἄναδρος καί δειλός

Εἶδες πόσο μηδαμινός, πόσο δειλός, πόσο ἄνανδρος εἶναι ὁ κακός καί πῶς, ὅταν ἰδιαίτερα ἐπικρατήσῃ, πόσο πῶς ἀδύναμος γίνεται;

Εἶναι καχύποπτος, δειλός καί ταραγμένος ὁ κακός

Δέν ἐμπιστεύεται κανένα ἐκεῖνος πού ζεῖ μέσα στήν κακία, ἀλλά τρέμει ἀκόμη καί τούς ὑπηρέτες, τούς ὁποίους βλέπει μέ καχυποψία. Γιατί ὅμως ἀναφέρω τούς ὑπηρέτες; δέν μπορεῖ νά ἀντέξει οὔτε το δικαστήριον τῆς συνειδήσεώς του. Δέν τόν πλήττουν μόνον ὅσοι τόν βλέπουν, ἀλλά καί οἱ ἐσωτερικοί λογισμοί, πού δέν τόν ἀφήνουν νά ἡρεμήσῃ.

Ἡ κακία εἶναι βρωμερότερη ἀπό τὸ βόρβορον

Τίποτε δέν εἶναι καθαρότερον ἀπό τὴν ἀρετή, τίποτε βρωμερότερον ἀπό τὴν κακία γιατί ἡ μὲν ἀρετή εἶναι λαμπρότερη ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἡ δε κακία βρωμερότερη καί ἀπὸ τὸ βόρβορον.

Συνέπειες τοῦ κακοῦ

Μετά τὴν πτώση εἶναι πολὺ δύσκολη ἡ ἀνόρθωση. «Γιατί, ὅποιος φθάσῃ σὲ βάθος κακῶν, γίνεται ἀναίσχυντος καί καταφρονεῖ τούς πάντας». Καί βέβαια τὸν ἀρχάριον πού ἔπεσε τὸν συγχωροῦμε ὅλοι λόγω τῆς ἀπειρίας του ἐκεῖνον ὅμως πού νικήθηκε, ἐνῶ εἶχε ἀποκτήσῃ μεγάλη πείρα, δέ θά μπορούσε κανεὶς εὐκόλα νά τὸν συγχωρήσῃ ἢ νά τοῦ ἐπιτρέψῃ νά ἀπολογηθεῖ, γιατί ἡ πτώση θεωρεῖται τότε σάν ἀποτέλεσμα ἀμέλειας. Καί δὲν εἶναι αὐτὸ μόνον τὸ φοβερό, ἀλλὰ καί τὸ ὅτι εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι πού σκανδαλίζονται ἀπὸ τίς πτώσεις τέτοιων ἀνθρώπων, ὥστε καί ἐξ' αἰτίας αὐτῶν, τὸ ἁμάρτημα γίνεται πάλι ἀσυγχώρητον. Γι' αὐτὸ καί ὁ Ἰεζεκιήλ ἐφώναζε δυνατὰ « Ἄν κάποιος κατορθώσῃ νά γίνῃ δίκαιος καί ἐνάρετος καί ἔπειτα ξαναπέσῃ καί ἁμαρτήσῃ, δέ θά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ

προηγούμενες καλές του πράξεις, αλλά θά πεθάνει ἐξ' αἰτίας τῆς ἁμαρτίας του».

Συναξάρι

Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Ἀκυλίνα 27 Σεπτεμβρίου

Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Ἀκυλίνα γεννήθηκε τὸ 1745 στὸ Ζαγκλιβέρι τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, στὴν Θεσσαλονίκη. Πατέρας της ἦταν ὁ Γιώργης, ἐνῶ τὸ ὄνομα τῆς μητέρας της δὲν διεσώθηκε. Ἦταν εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ καὶ ἀνάθρεψαν τὴν κόρη τους με χριστιανικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες.

Ὅταν ὁμως ἡ Ἀκυλίνα ἦταν δεκαεννιὰ χρονῶν, ὁ πατέρας της διαπληκτίστηκε με κάποιον Τούρκο καὶ πάνω στὸν καυγᾶ τὸν σκότωσε. Ὅλο τὸ χωριὸ τότε ἔτρεξε νὰ κρυφτεῖ φοβούμενο τὰ ἀντίποινα τῶν τούρκων, ποὺ ἦταν οἱ μαζικὲς σφαγές. Οἱ τούρκοι ἐντόπισαν τὸν Γιώργη καὶ τὸν ὀδήγησαν στὸν ἱεροδικαστὴ τους, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημέρωσε πὼς ἡ ποινὴ, γιὰ τὸν φόνο τοῦ Τούρκου ποὺ διέπραξε, ἦταν θάνατος διὰ ἀπαγχονισμοῦ ἢ ἄλλως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξιλαμισθεῖ γιὰ νὰ γλιτώσει τὴν ζωὴ του.

Στὴν περίπτωση αὐτὴ ὄχι μόνο θὰ ἀπαλλάσσονταν ἀπὸ τὴν θανατικὴ ποινὴ, ἀλλὰ θὰ ἐπιβραβεύονταν κιόλας με φοροαπαλλαγές, ἀπόκτηση πλούτου καὶ κατάληψη ὑψηλῶν κυβερνητικῶν θέσεων.

Ὁ Γιώργης μπροστὰ στὴν ιδέα τοῦ θανάτου δείλιασε καὶ προτίμησε ὄχι μόνο νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ δώσει ὑπόσχεση στοὺς τούρκους ὅτι θὰ ἔπειθε καὶ τὴν οἰκογένειά του νὰ πράξῃ τὸ ἴδιο. Ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του μόλις ἔμαθαν τὰ νέα, ντύθηκαν στὰ μαῦρα, κλείστηκαν στὸ σπῖτι καὶ ἔκλαιγαν ἀπαρηγόρητες γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Γιώργη ποὺ πρόδωσε τὴν πίστη του.

Όσο κι ἂν προσπάθησε ἡ σύζυγός του νὰ τὸν βοηθήσει νὰ μετανοήσει καὶ νὰ ἐπιστρέψει στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνος τυφλωμένος ἀπὸ τὰ χρήματα καὶ τὰ δῶρα τῶν Τούρκων ἀρνοῦνταν, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦσε νὰ πείσει τὴν οἰκογένειά του νὰ ἀσπαστεῖ τὸ Ἰσλάμ.

Βλέποντας ἡ σύζυγός του ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν μεταπείσει, ἄρχισε ν' ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν Ἀκυλίνα, στὴν ὁποία συνεχῶς μιλοῦσε γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν νουθετοῦσε νὰ μὴν ἀπαρνηθεῖ ποτὲ τὴν πίστη της, γιατί κάποια στιγμή οἱ Τοῦρκοι θὰ ἔρχονταν καὶ θὰ ἀπαιτοῦσαν καὶ τὸν δικό της ἐξισλαμισμό.

Καὶ πράγματι, τὸ 1764 ὁ γιὸς τοῦ πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶδε τὴν Ἀκυλίνα, θαύμασε τὴν ὀμορφιά της καὶ θέλησε νὰ τὴν κάνει γυναῖκα του. Ὁ πασᾶς ἔδωσε τότε ἐντολὴ στὸν Γιώργη νὰ κάνει τὴν Ἀκυλίνα τουρκάλα καὶ νὰ τὴν δώσει στὸν γιό του. Ὄταν οἱ δύο γυναῖκες ἄκουσαν τὸν περιχαρῆ Γιώργη νὰ τοὺς ἀναγγέλλει τὰ νέα, τὸν ἔδιωξαν καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν θέλουν νὰ ἔχουν πιά καμία σχέση μαζί του.

Ἡ μητέρα της Ἀκυλίνας, πρὶν φτάσουν οἱ Τοῦρκοι γιὰ νὰ τὴν συλλάβουν, τὴν ἐμψύχωσε λέγοντάς της ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι πρόσκαιρη, ἐνῶ στὸν Παράδεισο θὰ ζεῖ αἰῶνια καὶ μακάρια ζωὴ.

Ἡ Ἀκυλίνα ὑπέφερε φριχτὰ βασανιστήρια. Τὴν γύμνωσαν καὶ τὴν μαστίγωσαν μὲ βέργες καὶ συρμάτινα μαστίγια. Τὸ κορμί της γέμιζε πληγές καὶ τὸ αἷμα της ἔτρεχε ποτάμι. Ἐκεῖνη ὅμως ὑπόμεινε καρτερικὰ τοὺς ἀφόρητους πόνους καὶ ἔλεγε ἀδιάκοπα: «Εἶμαι Χριστιανὴ καὶ Χριστιανὴ θὰ πεθάνω». Μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες τὴν μετέφεραν στὸ σπίτι της μὲ τὸ σκεπτικὸ ὅτι, ἂν τὴν ἔβλεπε ἡ μητέρα της σ' αὐτὴν τὴν ἄθλια κατάσταση, παραμορφωμένη ἀπὸ τὰ χτυπήματα καὶ πλημμυρισμένη στὸ αἷμα, θὰ τὴν ἔπειθε νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ παντρευτεῖ τὸν γιὸ τοῦ πασᾶ.

Ἡ μητέρα της ὅμως, ὅταν τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά της, μὲ ἀγωνία τὴν ρώτησε ἂν ἀπαρνήθηκε τὴν πίστη της καὶ ἡ Ἀκυλίνα τῆς ἀπάντησε: «Μητέρα ἔκανα ὅπως μοῦ εἶπες. Τὸ διαμάντι ποῦ μοῦ ἐμπιστεύτηκες τὸ φύλαξα καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο καὶ τώρα πάω κοντὰ στὸν Χριστὸ καὶ Θεό μου» καὶ ἀμέσως ξεψύχησε.

Τὸ ἅγιο λείψανό της ἀμέσως εὐωδίασε. Ἀμέσως οἱ Τοῦρκοι τὸ ἄρπαξαν καὶ τὸ ἔθαψαν σὲ δικό τους νεκροταφεῖο, γιὰ νὰ δείξουν ὅτι τὴν ἔκαναν μουσουλμάνο. Τὸ ἴδιο βράδυ ἓνα οὐράνιο φῶς στάθηκε πάνω ἀπὸ τὸν τάφο της γιὰ ὥρες. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ζαγκλιβερίου δόξαζαν τὸν Θεὸ γιὰ τὴν εὐλογία ποὺ ἦρθε στὸ χωριό τους μετὰ τὴν Ἀκυλίνα, λυποῦνταν ὅμως ποὺ δὲν εἶχαν τὸ ἱερό της λείψανο.

Τρεῖς ὅμως νέοι, οἱ κατὰ τὴν παράδοση Τσόπλας, Καλημέρης καὶ Μπούκλας, τόλμησαν μιὰ νύχτα νὰ κλέψουν τὸ ἱερό λείψανο τῆς Ἀγίας καὶ νὰ τὸ θάψουν σὲ τόπο ἀσφαλῆ, χωρὶς νὰ τὸ μαρτυρήσουν ποτὲ καὶ σὲ κανέναν, ἀπὸ τὸν φόβο νὰ μὴν βρεθεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀκυλίναν τὴν θεῖαν ἀνευφημήσωμεν, οἷα θεόφρονα κόρην καὶ Ἀθληφόρον Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ γὰρ αὐτοῦ πίστει ἠνδρίσατο, καὶ καθεῖλε τὸν ἐχθρόν, δι' ἀγώνων ἱερῶν καὶ δόξης τυχοῦσα θείας Χριστῷ τῷ Λόγῳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δρώμενα

Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ 2024

Σήμερα Παρασκευή, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, ὁ ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος λειτούργησε στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴ Θεσσαλονίκη μετὰ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὴν ὁμιλία του ὁ ποιμενάρχης μας τόνισε ὅτι ἡ ὁμολογία τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου γιὰ ἐμᾶς ἀποτελεῖ σήμερα νοητὴ πυξίδα στὴ σύγχρονη κοινωνία καὶ εἶναι ὁμολογία ποὺ διατυπώθηκε ὄχι

ἀπὸ τὴν ἡσυχία τοῦ καναπέ, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὴν ἐξορία, ἀπὸ τὶς βασικὲς στέρησεις καὶ ἀπὸ τὰ οἰκεῖα βέλη. Διέκρινε τὴν θυσιαστικὴ ὁμολογία τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου ἀπὸ τὴν

ἐπίπλαστη ὁμολογία τοῦ δῆθεν χριστιανοῦ ποῦ ἐπειρηματολογεῖ χωρὶς διάκριση καὶ ἀγάπη καὶ ἀποξενώνει τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὸν ἀφυδατώνει ἀπὸ τὴ Χάρη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Εὐχαριστίας μοιράστηκαν κεράσματα σὲ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα.

Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου 2024

Στις Σέρρες βρέθηκε σήμερα ὁ Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὅπου τίμησε τὴ Γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τελῶντας Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Σερρῶν μὲ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀφ' ἑσπέρας στὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς π. Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδη, π. Χρῆστο Ζάπριο καὶ π. Ὀνούφριο Ἀβραμίδη. Τὸ πρωὶ στὴ Θεία Εὐχαριστία συλλειτουργῆσε μὲ τοὺς ἱερεῖς π. Γρηγόριο Πρυνιᾶ, τὸν ἱερομόναχο π. Σωφρόνιο Στάγκο καὶ τὸν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Χρῆστο Ζάπριο.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Ευχαριστίας σὲ σύντομο λόγο του ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας ανέφερε ὅτι τὸ γενέθλιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι γεγονός χαρᾶς, διότι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος συμμετέχει στὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ὡς γέφυρα μεταξὺ Οὐρανοῦ καὶ γῆς δίνοντας τὴν ἀνθρώπινη σάρκα στὸν Θεό, γιὰ νὰ τὴν θεώσει καὶ κατ' ἐπέκταση νὰ σώσει τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία ἀκολούθησε τράπεζα αγάπης γιὰ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας > Γενέθλιο τῆς Θεοτόκου
Ἐσπερινός, δεῖτε **ΕΔΩ**

<https://vimeo.com/manage/videos/1012564057>

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας >Γενέθλιο τῆς Θεοτόκου, δεῖτε
ΕΔΩ

<https://vimeo.com/manage/videos/1012566467>

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας > Πρό τῆς ὑψώσεως, δεῖτε **ΕΔΩ**

<https://vimeo.com/manage/videos/1012567285>

**Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.**

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

